

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการสรุปผลการวิจัย การศึกษาถึงผลของตำแหน่งมือในรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กอนุบาล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของตำแหน่งภาษามือในรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กอนุบาล

สมมติฐานการวิจัย

1. ตำแหน่งภาษามือที่แตกต่างกัน ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่างกัน
2. ตำแหน่งภาษามือที่อยู่คงที่ กับตำแหน่งภาษามือที่อยู่ไม่คงที่ ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนทดสอบก่อนทดลอง (pre-test)

ผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับการทดลองทดสอบความรู้เรื่องรายการสารคดีที่ใช้เป็น
เครื่องมือในการทดลอง เพื่อทดสอบความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการทดลอง

2. ขั้นตอนทดลอง

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการทดลองออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน
โดยวิธีการสุ่มเลือกเข้ากลุ่มทดลอง (random selection and random assignment)
โดยให้แต่ละกลุ่มได้ดูเทปรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีภาษามือปรากฏอยู่บนจอโทรทัศน์ใน
ลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

- กลุ่มที่ 1 ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีการเสนอภาษามือในตำแหน่งซ้ายบนคงที่
- กลุ่มที่ 2 ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีการเสนอภาษามือในตำแหน่งขวาบนคงที่
- กลุ่มที่ 3 ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีการเสนอภาษามือในตำแหน่งขวาล่างคงที่
- กลุ่มที่ 4 ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีการเสนอภาษามือในตำแหน่งซ้ายล่างคงที่
- กลุ่มที่ 5 ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีการเสนอภาษามือในตำแหน่งไม่คงที่ ซึ่ง
เปลี่ยนตำแหน่งไปตามทางเดินของเข็มนาฬิกา คือจากซ้ายบน ไปขวาบน ขวาล่าง และซ้ายล่าง
ตามลำดับ

3. ขั้นตอนทดสอบหลังการทดลอง (post-test)

หลังจากที่ผู้เข้ารับการทดลองดูเทปสารคดีแต่ละเรื่องจบแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับ
การทดลองทำแบบวัดหลังการทดลองทันที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนเพิ่ม (gain scores) ที่ได้จากการทำแบบวัดมาวิเคราะห์โดย
วิธีการทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) จากนั้นนำ
ไปเปรียบเทียบหาความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาถึงผลของตำแหน่งภาษามือในรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กหูหนวก พบว่า

1. ตำแหน่งของภาษามือที่เสนอแบบคงที่ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ตำแหน่งของภาษามือที่เสนอแบบคงที่กับแบบไม่คงที่ ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องผลของตำแหน่งภาษามือในรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กหูหนวก สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าตำแหน่งภาษามือที่เสนอแบบคงที่ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน 4 ตำแหน่ง คือ ซ้ายบน ขวาบน ขวาล่าง และซ้ายล่าง ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กหูหนวกไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเสนอภาษามือแทนคำบรรยายประกอบภาพโทรทัศน์นั้น เป็นการเสนอประกอบภาพโทรทัศน์ในตำแหน่งที่คงที่ในตำแหน่งหนึ่ง ๆ การเสนอภาษามือประกอบภาพที่พิจารณาได้ว่าเป็นการให้สื่อสารทางตา (visual modality) ในลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ทางภาษา (verbal codes) ประกอบการดูภาพ ถือได้ว่าเป็นการให้เนื้อหาประกอบโดยทำหน้าที่สื่อความหมายเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการดูภาพโทรทัศน์ยิ่งขึ้น แต่ภาพโทรทัศน์ซึ่งโดยปกติแล้วให้สาระในลักษณะภาพ (visual cues) ย่อมเป็นจุดศูนย์กลางความสนใจของผู้ดู (Nelson, 1982 อ้างถึงในวชิราพร อัจฉริยะโกศล, 2527) ดังนั้นในการเสนอภาพโทรทัศน์ซึ่งให้สาระเป็นภาพอย่างเดียวกันในทุกการจัดกระทำทดลอง (experimental treatments) โดยมีภาษามือประกอบภาพซึ่งปรากฏคงที่ในตำแหน่งต่าง ๆ จึงให้ผลต่อ

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนเท่ากันในทุกตำแหน่งภาษามือ

2. การเสนอภาษามือให้ปรากฏบนจอโทรทัศน์ในตำแหน่งต่าง ๆ แบบคงที่กับแบบไม่คงที่ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่การเสนอภาษามือแบบไม่คงที่นั้น ผู้วิจัยกำหนดให้ภาษามือปรากฏในตำแหน่งต่าง ๆ เคลื่อนที่ตามเข็มนาฬิกาตำแหน่งละ 9 วินาที ซึ่งถือว่าเป็นอัตราเวลาที่ก่อให้เกิดความจำที่ดีที่สุด (อาบทิพย์ เจริญรัชต์, 2529) เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากตารางที่ 4.1 แล้วจะเห็นว่านักเรียนที่ดูรายการสารคดีทางโทรทัศน์ที่มีภาษามือปรากฏในตำแหน่งไม่คงที่นี้ มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนค่าที่สุด ซึ่งเป็นไปได้ว่าในช่วงที่ภาษามือในรายการโทรทัศน์มีการเปลี่ยนตำแหน่ง อาจทำให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกว่าภาพไม่ชัดเจนไปชั่วขณะเป็นผลให้การสื่อสารขาดตอน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของเลเธอร์ (Latour, 1962), บาร์ทเลท (Bartlett, 1975) และโวลค์แมน (Volkman, 1978) ที่ว่าในขณะที่มองภาพ เมื่อสายตามีการเคลื่อนที่หรือสิ่งเร้ามีการเคลื่อนที่จะทำให้ข่าวสารในช่วงนั้นถูกระงับไว้ชั่วขณะ หรือเป็นช่วงที่ก่อให้เกิดเป็นภาพไม่ชัดเจนนั่นเอง อีกประการหนึ่งอาจพิจารณาได้ว่าการเสนอภาษามือเคลื่อนที่ประกอบรายการสารคดีทางโทรทัศน์นั้น โดยปกติภาพในจอโทรทัศน์เป็นภาพเคลื่อนไหว เมื่อให้ตำแหน่งภาษามือที่ประกอบภาพมีการเคลื่อนที่ด้วย การเคลื่อนที่ของทั้งสองส่วนอาจจะก่อให้เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน อาจจะทำให้ผู้ดูมองภาพส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ทัน ดังนั้นการเคลื่อนที่ในลักษณะนี้จะเป็นการรบกวนมากกว่าการสนับสนุน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาต่อไปในเรื่องของขนาด และรูปร่างของกรอบในการเสนอภาษามือในรายการโทรทัศน์

2. ควรมีการศึกษามูลของการเสนอภาษามือในรายการโทรทัศน์ในแบบเคลื่อนที่แบบทวนเข็มนาฬิกา หรือการเคลื่อนที่แบบสลับ

3. จากผลการวิจัยเรื่องนี้พบว่า ตำแหน่งภาษามือที่ต่างกันและเสนอคงที่ใน ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในรายการสารคดีทางโทรทัศน์ ให้ผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เอื้อให้เสนอแนะได้ว่าการเสนอภาษามือ ประกอบรายการโทรทัศน์นั้นจะเสนอในตำแหน่งใดก็ได้ แต่ภาษามือที่เสนอประกอบนั้นต้องอยู่คงที่ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าการพิจารณาในเรื่องนี้ผู้ผลิตรายการควรจะต้องคำนึงถึงความ เหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านวัฒนธรรมของสังคม ในรายการธรรมะ ผู้ผลิตรายการไม่ ควรเสนอภาษามือในตำแหน่งที่เหนือพระ หรือทางด้านสาระสำคัญ ไม่ควรเสนอภาษามือประกอบ ในมุมที่จะบังสาระสำคัญของภาพ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย